

តំបន់វប្បធម៌សេន អាហ្គូស្ទីន

សេន អាហ្គូស្ទីន (San Agustín) មានទីតាំងស្ថិតនៅខាងត្បូងនៃជួរភ្នំ អង់ដេស(Andes) និងស្ថិតនៅតំបន់ផ្នែកខាងលើនៃទន្លេ Magdalena ក្នុងខេត្ត ហ្វីឡា (Huila) ប្រទេសកូឡុំប៊ី ។ តំបន់នៃស្ថានីយនេះ គឺមានវិសាលភាពទឹកដីធំធេងដែលផ្ទៃដីខាងលិចចាប់ពី តំបន់ព្រៃ ទឹកភ្លៀង Chocóan រហូតដល់សមុទ្រប៉ាស៊ីហ្វិក។^១

លើសពីនេះសេន អាហ្គូស្ទីន គឺជាទីតាំងនៃសាសនាដ៏ធំរបស់ប្រជាជនបុរាណក្នុង តំបន់ទ្វីបអាមេរិកខាងត្បូង ក្នុងចំណោមបណ្តារប្បធម៌ដទៃទៀតក្នុងទ្វីបអាមេរិកដូចជា ឆាវិន, អូមិច, មីយ៉ា ជាដើម។^២ ស្ថានីយបុរាណវិទ្យាមួយនេះក៏បានចុះក្នុងបញ្ជីបេតិកភណ្ឌ ពិភពលោកក្នុងឆ្នាំ១៩៩៥ (រូបលេខ១)។

ការងារស្រាវជ្រាវក្នុងតំបន់ សេន អាហ្គូស្ទីនបានចាប់ផ្តើមឡើងដំបូងក្នុងឆ្នាំ១៩៦០ រហូតដល់ឆ្នាំ ១៩៧៥ ដែលក្នុងអំឡុងពេលនោះ ការស្រាវជ្រាវសំខាន់ៗ គឺជួសជុល និង រៀបចំសំណង់ក្នុងស្ថានីយសេន អាហ្គូស្ទីនឡើងវិញ ដោយសារសំណង់ភាគច្រើនត្រូវ បានចោរលួច គាស់កកាយ បំផ្លាញ។ នៅឆ្នាំ១៩៦២ អ្នកបុរាណវិទូជនជាតិកូឡុំប៊ីម្នាក់ ឈ្មោះ Duque Gómez បានបោះពុម្ពសៀវភៅអំពីការងារស្រាវជ្រាវនៅក្នុងតំបន់នេះ ដោយ លោកក៏បានបង្ហាញអំពីកាលបរិច្ឆេទនៃស្ថានីយនេះដែលមានស្រទាប់ដីចាស់ជាងគេក្នុង ឆ្នាំ៣៣០០មុនគ.ស។^៣ គួរបញ្ជាក់ដែរថាតំបន់នេះក៏ជាបណ្តុំនៃសំណង់សាសនាដ៏ធំក្នុង ទ្វីបអាមេរិកខាងត្បូងដែលមានរូបរាងរហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ។^៤

សំណង់នៅក្នុងស្ថានីយបុរាណវិទ្យាសេន អាហ្គូស្ទីនគឺជាបណ្តុំនៃសំណង់ស្ថាបត្យកម្ម បែបសាសនា ដូចជា សំណង់សម្រាប់បញ្ចុះសព ប្រាសាទ និង ទីតាំងសំណង់សាសនា

^១ Velandia 1999, p. 185.

^២ Ibid

^៣ Velandia 1999, p. 186.

^៤ [San Agustín Archaeological Park - UNESCO World Heritage Centre](#)

អត្ថបទ៖ តំបន់វប្បធម៌សេន អាហ្សូស្ទីន

ផ្សេងៗទៀត ដែលកសាងជាពន្លកដីនិងមានថ្ម។ បច្ចុប្បន្នស្ថានីយនេះមានផ្ទៃដី១១៦ហិកតា ដែលបែងចែកជាបីតំបន់គឺ Mesita A, Mesita B, Mesita C។^៥ ទីតាំងនៃសំណង់ទាំងនោះគឺ ស្ថិតនៅក្បែរវាគ្គា មានគម្លើងពីមួយទៅមួយប្រមាណជាង៣០ម និងមានផ្លូវដំបូងនៅ ខាងមុខ។ ចំពោះសំណង់ផ្លូវដែលកសាងអំពីថ្មធំ កសាងនៅក្នុងសម័យកាលដំបូង(១ដល់ ៩០០នៃគ.ស.) ដែលសម្រាប់មេដឹកនាំក្នុងសម័យកាលនោះ។

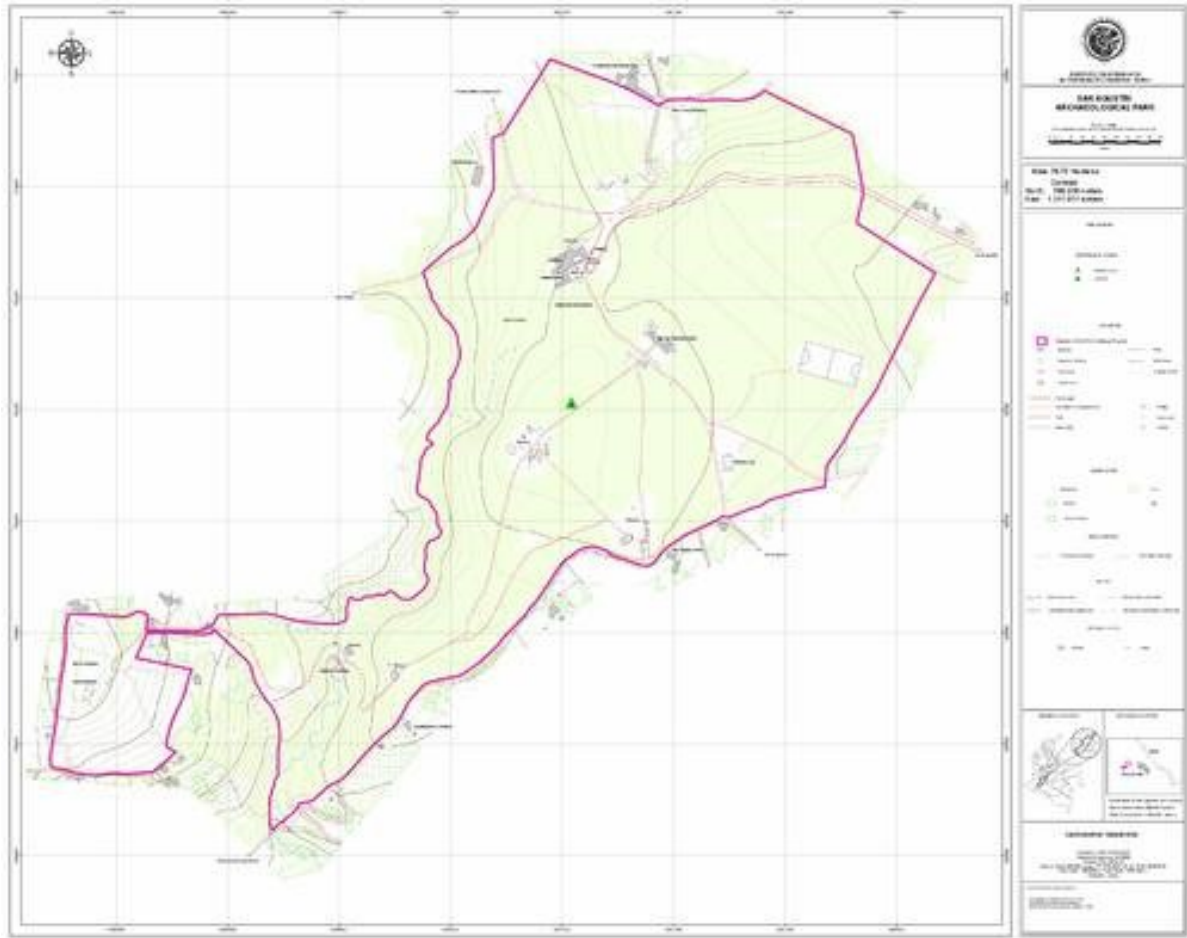
តាមរយៈសំណង់ស្ថាបត្យកម្មទាំងនោះ ទីតាំងនៃស្ថានីយនេះគឺជាទីក្រុងនៃសាសនា ដ៏ធំរបស់មនុស្សសម័យបុរាណក្នុងប្រទេសកូឡុំប៊ី និងក្នុងទ្វីបអាមេរិកខាងត្បូងផងដែរ។ រូបចម្លាក់ដែលឃើញមាននៅទីនេះ គឺស្រដៀងទៅនឹងរូបនៅតំបន់ភ្នំអង់ដេស ខាងជើង ដែល ស្ថិតនៅក្នុងទ្វីបអាមេរិកកណ្តាល។ សិល្បៈសំណង់ស្ថាបត្យកម្មក្នុងស្ថានីយ សេន អាហ្សូស្ទីន គឺមានភាពប្លែក និងមានតែមួយ ដែលបានបង្ហាញអំពីបច្ចេកទេស និងគំនិតច្នៃប្រឌិតអំពី ការកសាងផ្លូវ និងការធ្លាក់រូបចម្លាក់សម្រាប់ឧទ្ទិសដល់ទេព(រូបលេខ២-៣)។^៦

តាមរយៈទីតាំងភូមិសាស្ត្រ អ្នកស្រាវជ្រាវលើកឡើងថា ប្រជាជនក្នុងតំបន់នេះរស់ នៅក្នុងព្រៃទ្រូពិកដែលពឹងលើការបរបាញ់សត្វ ព្រៃ និងនេសាទ ។ ក្រៅពីនេះ តំបន់នៃ ស្ថានីយនេះត្រូវបានបោះបង់ចោលប្រហែលនៅឆ្នាំ១៣៥០នៃគ.ស. និងមានការមកតាំងទី វិញនៅស.វ.ទី ១៨ និង ១៩នៃគ.ស.។^៧ ការសន្និដ្ឋានដោយអ្នកស្រាវជ្រាវបុរាណវិទ្យាការ បោះបង់ចោលនោះ គឺប្រហែលមកពីកត្តាធម្មជាតិដែលមានការរញ្ជួយដី និងប្រហែលពី ការឈ្លានពានពីអរិយធម៌ផ្សេងនៅក្នុងទ្វីបអាមេរិកជាពិសេស អេស្បាញ និងព័រទុលហ្គាល។ ក្រុមអ្នកស្រាវជ្រាវបានបន្តការងារជួសជុលរូបចម្លាក់ និងជួសជុលផ្លូវនៅក្នុងទីតាំងនោះ ដើម្បីបើកបង្ហាញសាធារណៈជនឲ្យបានចូលទស្សនាផងដែរ។

^៥ [San Agustín Archaeological Park - UNESCO World Heritage Centre](#)

^៦ Unesco p. 14.

^៧ [San Agustín Archaeological Park - UNESCO World Heritage Centre](#)

រូបលេខ១៖ ផែនទីនៃស្ថានីយសេន អាហ្សូស្ទិន និងរូបលេខ២៖ ទីតាំងនៃសំណង់ក្នុងស្ថានីយ
ប្រភព៖ UNESCO

រូបលេខ៣-៤៖ រូបចម្លាក់ទេព

ប្រភព៖ UNESCO

ឯកសារយោង

César Velandia

1999 The archaeological culture of San Agustín. [\(PDF\) The archaeological culture of San Agustín. Towards a new interpretation \(researchgate.net\)](#)

[San Agustín Archaeological Park - UNESCO World Heritage Centre](#)

អត្ថបទដោយ៖ អេង តុលា